

UZNESENIE SÚDU PRVÉHO STUPŇA (druhá rozšírená komora)
z 27. mája 2004*

Vo veci T-358/02,

Deutsche Post AG, so sídlom v Bonne (Nemecko),

DHL International Srl, so sídlom v Rozzane (Taliansko),

v zastúpení: J. Sedemund a T. Lübbig, advokáti,

žalobcovia,

proti

Komisii Európskych spoločenstiev, v zastúpení: V. Di Bucci, J. Flett
a V. Kreuzschitz, splnomocnení zástupcovia, s adresou na doručovanie
v Luxemburgu,

žalovanej,

* jazyk konania: nemčina.

ktorú v konaní podporujú:

Talianska republika, pôvodne v zastúpení: U. Leanza, neskôr I. Braguglia, splnomocnení zástupcovia, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

a

Poste Italiane SpA, so sídlom v Ríme (Taliansko), v zastúpení: B. O'Connor, solicitor; a A. Fratini, advokát,

vedľajší účastníci konania,

ktorej predmetom je návrh na zrušenie rozhodnutia Komisie 2002/782/ES z 12. marca 2002 o štátnej pomoci poskytnutej Talianskom v prospech Poste Italiane SpA (bývalej Ente Poste Italiane) [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 282, s. 29),

SÚD PRVÉHO STUPŇA
EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV (druhá rozšírená komora),

v zložení: predseda komory J. Pirrung, sudcovia V. Tiili, A. W. H. Meij, M. Vilaras a N. J. Forwood,

tajomník: H. Jung,

vydal toto

Uznesenie

Skutkový stav, konanie a návrhy účastníkov konania

- 1 Potom, čo akciová spoločnosť podľa talianskeho práva Poste Italiane, bývalá Ente Poste Italiane (talianska pošta, ďalej len „PI“), vykazovala pravidelne straty, jej talianske orgány v rokoch 1994 až 1999 poskytli verejnú pomoc v celkovej výške 17 960 miliárd talianskych lír ITL (9,28 miliárd eur), ktoré slúžili na vyrovnanie týchto strát.
- 2 Komisia prijala 12. marca 2002 v konaní podľa článku 88 ods. 2 ES rozhodnutie 2002/782/ES o štátnej pomoci poskytnutej Talianskom v prospech Poste Italiane SpA (bývalej Ente Poste Italiane) [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 282, s. 29). V tomto rozhodnutí adresovanom Talianskej republike konštatovala, že vyplatenie uvedenej sumy nepredstavovalo štátnu pomoc v zmysle článku 87 ods. 1 ES (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“). Komisia v tomto rozhodnutí hodnotila poštové aktivity vykonávané PI mimo oblasti služieb všeobecného hospodárskeho záujmu ako zanedbateľné (odôvodnenie č. 128) a uviedla, že táto činnosť v rámci hospodárskej súťaže predstavovala asi 10 % obratu PI (odôvodnenie č. 61). Ďalej zistila, že „na talianskom poštovom trhu existoval... určitý stupeň súťaže“ [*neoficiálny preklad*]; „najmä služby expresnej pošty, doručovanie balíkov zákazníkom vykonávajúcim hospodársku činnosť a logistické služby sú v Taliansku

poskytované súkromnými podnikmi, z ktorých niektoré majú sídlo v inom členskom štáte“ [*neoficiálny preklad*] (odôvodnenie č. 115). V tejto súvislosti sa v poznámke pod čiarou na strane 40 uvádza: „ako príklad kontrolovaných spoločností zo zahraničia možno uviesť TNT a DHL“ [*neoficiálny preklad*].

- 3 Obe žalujúce spoločnosti — akciová spoločnosť podľa nemeckého práva Deutsche Post (ďalej len „DP“) a spoločnosť s ručením obmedzeným podľa talianskeho práva DHL International (ďalej len „DHL“), v ktorej má DP účasť od roku 1998 zvýšenú v roku 2002 na väčšinovú účasť — vykonávajú na talianskom trhu činnosť v oblasti poštových služieb otvorených pre hospodársku súťaž. K postaveniu spoločností, v ktorých má účasť skupina DP, treba konštatovať, že DHL vykonáva na talianskom trhu činnosť v oblasti vnútroštátnej a medzinárodnej expresnej služby, Deutsche Post Srl ponúka v Taliansku vnútroštátne a medzinárodné balíkové a logistické a skladovacie služby, Deutsche Post Global Mail GmbH je držiteľom licencie na poskytovanie služieb okrem iného v oblasti zbierania, prepravy, triedenia a doručovania listov a balíkov a Danzas Italia SpA ponúka pre taliansky trh integrované pozemné, letecké a námorné logistické služby.
- 4 Žalobcovia návrhom podaným do kancelárie Súdu prvého stupňa 5. decembra 2002, podali žalobu smerujúcu ku zrušeniu napadnutého rozhodnutia, na základe ktorej sa začalo toto konanie.
- 5 Žalobcovia v podstate Komisii vytýkajú, že porušila všeobecnú zásadu zákazu diskriminácie, lebo zvýhodnila PI tým, že schválila pomoc poskytnutú talianskymi orgánmi, pričom podobná pomoc poskytnutá nemeckými orgánmi v prospech DP bola rozhodnutím 2002/753/ES z 19. júna 2002 o opatreniach Spolkovej republiky Nemecko v prospech Deutsche Post AG [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 247, s. 27, ďalej len „rozhodnutie týkajúce sa DP“) vyhlásená za nezlučiteľnú so spoločným trhom.

- 6 Vyjadrením podaným do kancelárie Súdu prvého stupňa 22. januára 2003 Komisia vznesla námietku neprípustnosti a poukázala na to, že medzi konaniami týkajúcimi sa DP a PI je zásadný rozdiel.
- 7 Vyjadrením podaným do kancelárie Súdu prvého stupňa 7. marca 2003 žalobcovia predložili k tejto námietke svoje pripomienky.
- 8 Uznesením predsedu druhej rozšírenej komory z 26. júna 2003 boli Talianska republika a PI pripustení do konania ako vedľajší účastníci na podporu návrhov Komisie. Svoje stanoviská k námietke neprípustnosti zaujali vyjadreniami z 8. a 5. septembra 2003. Žalobcovia a Komisia predložili pripomienky k vyjadreniu PI 26. a 27. novembra 2003.
- 9 Komisia, Talianska republika a PI navrhujú, aby Súd prvého stupňa:
 - zamietol žalobu ako neprípustnú,
 - zaviazal žalobcov na náhradu trov konania.
- 10 Žalobcovia navrhujú, aby Súd prvého stupňa:
 - zamietol námietku neprípustnosti,

- subsidiárne o nej rozhodol vo veci samej,

- zrušil napadnuté rozhodnutie,

- zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.

Právny stav

- 11 Na odôvodnenie svojej námietky uvádza Komisia dva dôvody neprípustnosti. Po prvé sa napadnuté rozhodnutie, ktoré je určenej Talianskej republike, netýka žalobcov osobne v zmysle článku 230 štvrtého odseku ES. Po druhé, žalobcovia nepreukázali právny záujem na konaní.

- 12 Podľa článku 114 ods. 1 Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa, ak niektorý účastník konania o to požiada, Súd prvého stupňa môže rozhodnúť o neprípustnosti pred prejednaním veci samej. V súlade s odsekom 3 toho istého článku sa námietka neprípustnosti ďalej prejednáva v rámci ústnej časti konania, ak Súd prvého stupňa nerozhodne inak. Súd prvého stupňa usudzuje, že sa s prejednávanou vecou dostatočne oboznámil na základe spisového materiálu a nie je potrebné otvoriť ústnu časť konania.

- 13 V tejto súvislosti treba najprv skúmať, či sú žalobcovia napadnutým rozhodnutím osobne dotknutí.

Tvrdenia účastníkov konania

- 14 Komisia uvádza, že ani DP ani DHL neboli účastníkmi správneho konania predchádzajúceho prijatiu napadnutého rozhodnutia. Z toho vyplýva, že sú žalobcovia týmto rozhodnutím dotknutí tak, ako všetky ostatné podniky súťažiacie s PI na niektorom z predmetných trhov. Žalobcovia sú dotknutí napadnutým rozhodnutím vzhľadom na to, že sú podnikmi vykonávajúcimi činnosť v oblasti expresnej pošty, teda v súvislosti s obchodnou činnosťou, ktorú môže vykonávať každý a kedykoľvek, pričom táto činnosť ich neumožňuje individualizovať.
- 15 Komisia sa v tejto súvislosti odvoláva na odôvodnenia č. 32 a 39 napadnutého rozhodnutia, podľa ktorých je úlohou PI popri poštových službách aj spravovanie úspor a poskytovanie služieb týkajúcich sa výplat peňazí; okrem toho mala PI možnosť poskytovať za podmienok voľnej súťaže aj iné služby v oblasti poštových služieb, služieb poštovej banky, telekomunikačných, finančných, poisťovacích a distribučných služieb. Ako uviedli samotní žalobcovia, viaceré podniky ich skupiny súťažia v Taliansku s PI alebo s podnikmi patriacimi do skupiny PI v rôznych oblastiach, ako je expresná pošta a doručovanie balíkov zákazníkom vykonávajúcim živnostenskú činnosť.
- 16 PI má v týchto oblastiach viacerých konkurentov. Na trhu poštových služieb sú činné napríklad podniky: TNT (kontrolovaný holandskou verejnou poštou), Consigna (kontrolovaný britskou verejnou poštou) United Parcel Service (UPS), Rinaldi, Swiss Post Italy (SPI), IMX, Mail Express a Easy Mail. Komisia pripomína, že PI a iné podniky patriace do jej skupiny ponúkajú aj bankové, poisťovacie a telekomunikačné služby, pričom na všetkých týchto trhoch vyvíja aktivity veľký

počet podnikov a existuje tu živá hospodárska súťaž. Nemožno teda predpokladať, že všetci títo konkurenti PI majú bez toho, aby sa zúčastnili správneho konania, právo podať žalobu proti rozhodnutiu týkajúcemu sa poskytnutej pomoci v prospech PI.

- 17 Komisia vydala napadnuté rozhodnutie po ukončení formálneho vyšetrovacieho konania, takže oprávnené tretie osoby mali procesné záruky stanovené v článku 88 ods. 2 ES. Komisie ďalej dodáva, že len ak by odmietla začať predmetné konanie, mohli by byť žalobcovia individualizovaní v zmysle článku 230 štvrtého odseku ES. Žalobcov teda nemožno považovať za osobne dotknutých len preto, že boli v postavení oprávnených tretích osôb. Pokiaľ by mali žalobcovia napriek svojej neúčasti v správnom konaní právo podať túto žalobu, tak by pred Súdom prvého stupňa predniesli pripomienky, ktoré vlastne treba predniesť v správnom konaní pred Komisiou.
- 18 PI ako vedľajší účastník konania vo svojom vyjadrení uvádza, že žalobcovia vo svojom stanovisku nezohľadnili hospodársky kontext, na ktorom sa napadnuté rozhodnutie zakladá. Štruktúra a vývoj talianskeho trhu pre expresnú poštu ukazovali v predmetnom časovom období, že situácia žalobcov je úplne totožná s početnými ďalšími subjektami pôsobiacimi na trhu. Ďalej z toho vyplýva, že opatrenia podniknuté talianskym štátom v prospech PI neovplyvnili v žiadnom prípade postavenie žalobcov v súťaži.
- 19 Expresná pošta predstavuje trh, ktorý patrí k širokému sektoru poštových služieb. Obrat PI na tomto trhu zodpovedal 2 až 3 % obratu dosiahnutých podnikom v obchodných činnostiach, ktoré sú otvorené súťaži. Medzi rokmi 1994 a 1999 dosahoval totiž celkový obrat PI v priemere vyše 5,5 miliárd eur, pričom na trhu

s expresnou poštou bol obrat medzi rokmi 1994 až 1998 15 až 36 miliónov eur (roku 1999 dosiahol obrat na úrovni koncernu vzhľadom na prevzatie SDA 125 miliónov eur).

- 20 Z uvedeného vyplýva, že žalobcovia nemôžu tvrdiť, že sú osobne dotknutí, pretože ich nie je možné odlíšiť od iných subjektov v rámci všeobecného okruhu súčasných alebo potenciálnych konkurentov PI na každom z viac ako tridsiatich relevantných trhov, na ktorých PI pôsobí. Ak by sa akceptovali argumenty žalobcov, bolo by potrebné považovať za osobne dotknutého každého konkurenta PI, ktorý patrí k „špičke“ na ktoromkoľvek trhu, kde PI pôsobí. Z toho by vyplynul paradoxný dôsledok, že by v predmetnom prípade bolo približne dvesto podnikov oprávnených viesť súdny spor na základe svojho konkurenčného vzťahu k PI porovnateľného k postaveniu, ktoré uviedla Deutsche Post ako dôvod svojej žaloby.
- 21 Ďalej, ani v prípade, že by sme sa pri preskúmaní obmedzili na taliansky trh, postavenie žalobcov neumožňuje urobiť na tomto trhu záver, že títo sú v porovnaní so všetkými inými konkurentmi osobne dotknutí. Žalobcovia nepredložili dôkaz o tom, že by boli v dôsledku spornej pomoci utrpeli skutočnú a istú škodu, ani o tom, že je medzi touto pomocou a eventuálne utrpenou škodou bezprostredná súvislosť. Naopak, svoj podiel na trhu zväčšili a zaznamenali nielen percentuálny vyšší rast, ako bol rast na trhu, ale aj vyšší rast oproti skupine PI.
- 22 Žalobcovia namietajú, že argumentácia Komisie nezohľadňuje štruktúru jednotlivých trhov, na ktorých PI vykonáva činnosť. Komisia tým priznáva, že sa neusilovala presnejšie určiť jednotlivé predmetné vecne relevantné trhy a v tomto smere ani nepreskúmala konkrétne dopady pomoci talianskeho štátu na hospodársku súťaž.

- 23 Žalobcovia sú v súťažnom vzťahu s PI predovšetkým na liberalizovanom trhu prepravy expresných balíkov; PI mala na tomto trhu do roku 1998 podiel 5 %, ktorý sa jej podarilo podstatne zvýšiť akvizíciou dovtedy nezávislého súkromného podniku na poli expresných služieb SDA. Roku 1998 mali v Taliansku rôzne podniky takéto podiely na trhu: TNT (Holandská pošta): 21 %, UPS: 15 %, SDA: 9 %, DHL: 8 %, Executive: 8 %, Postacelere (PI): 5 %. Podľa toho bol počet podnikov na talianskom trhu expresných balíkov vtedy obmedzený na ľahko určiteľnú „špičkovú“ skupinu troch zahraničných podnikov (TNT, DHL a UPS), ktoré boli konkurentmi PI a jej medzičasom integrovanej dcérskej spoločnosti SDA; podnik Executive bol roku 2000 kúpený britskou poštou. Tvrdenie Komisie, že tu ide o obchodnú činnosť, „ktorú môže vykonávať každý a kedykoľvek“, sa teda zakladá na nedostatočnom poznaní hospodárskej reality.
- 24 Okrem toho sa napadnuté rozhodnutie zakladá na zreteľnom oddelení činností vykonávaných PI. V odôvodneniach č. 116 a 117 napadnutého rozhodnutia sa totiž Komisia zaoberá činnosťami PI vo finančnom a v bankovom sektore a vyvodzuje pritom záver, že PI súťaží s početnými bankami a finančnými inštitúciami z domova i zo zahraničia; v tejto súvislosti neboli menovaní jednotliví konkurenti. Naproti tomu Komisia sa zaoberá v odôvodnení č. 115 medzičasom liberalizovanými poštovými službami na talianskom trhu, expresnou poštou, doručovaním balíkov zákazníkom vykonávajúcim živnosť a logistickými službami, ktoré boli poskytované súkromnými podnikmi.
- 25 V tejto súvislosti sa Komisia výslovne odvoláva na to, že „niektoré“ [*neoficiálny preklad*] z týchto podnikov „majú sídlo v iných členských štátoch“ [*neoficiálny preklad*]. V poznámke pod čiarou na strane 40 k odôvodneniu č. 115 napadnutého rozhodnutia sú TNT a DHL dokonca výslovne menované ako „zahraničné kontrolované podniky“ [*neoficiálny preklad*]. Komisia teda veľmi presne sledovala postavenie malého počtu relevantných konkurentov na talianskom trhu, čiže TNT a DHL.

- 26 Tento popis súťažného postavenia zodpovedá aj ustálenej praxi rozhodovania talianskeho úradu pre hospodársku súťaž. Žalobcovia v tejto súvislosti poukazujú na rozhodnutia tohto úradu z 10. júla 1998, z 8. februára 2001 a z 20. decembra 2002. V posledne menovanom rozhodnutí boli ako účastníci trhu s expresnou poštou (zakaždým s údajom podielu na trhu roku 2001) menované len tieto podniky: Bartolini: 22,4 %, PI/SDA: 21,9 %, TNT: 18,5 %, Executive: 13,1 %, DHL: 6,6 %, UPS: 3,6 %, Rinaldo Rinaldi: 2,9 %.
- 27 V podniku Bartolini má PI účasť vo výške 20 % základného imania a medzi Bartolini a SDA existuje dohoda o strategickom partnerstve. Situácia na trhu sa javí ako relatívne stabilná v tom zmysle, že taliansky úrad pre hospodársku súťaž identifikoval počas viac ako štyroch rokov jasne oddeliteľný a individualizovaný okruh podnikov ako konkurentov na talianskom trhu s expresnou poštou. DHL je vo všetkých troch rozhodnutiach uvádzaný ako významný konkurent PI.
- 28 Podľa názoru žalobcov Komisia im nemôže vytýkať, že sa v tomto súdnom konaní odvolávajú na skutočnosti, ktoré mali vlastne predniesť v správnom konaní pred Komisiou. Hlavné dôvody žaloby v tejto veci sa totiž týkajú práve rozdielov medzi napadnutým rozhodnutím a rozhodnutím týkajúcim sa DP. Toto rozhodnutie však bolo vydané tri mesiace pred rozhodnutím napadnutým v tejto veci, takže žalobcovia nemohli uplatniť okolnosti uvedené pred Súdom prvého stupňa už v správnom konaní, ktoré viedlo k napadnutému rozhodnutiu.
- 29 V odpovedi na vyjadrenie vedľajšieho účastníka konania PI žalobcovia uviedli, že na preukázanie svojej aktívnej legitimácie nepotrebujú podrobne uvádzať dôvody týkajúce sa všetkých dotknutých trhov. Napadnuté rozhodnutie napadli len do tej miery, do akej sa toto týka trhu s expresnou poštou. Na tomto trhu patria k ľahko individualizovanej „špičkovej skupine“ troch zahraničných podnikov. Jednostranné

zvýhodnenie PI vedie v každom prípade nevyhnutne k ovplyvneniu postavenia na trhu priameho konkurenta tohto zvýhodneného podniku, čiže DHL. Nárast podielu žalobcov na príslušnom trhu preto nevylučuje ich aktívnu legitímáciu.

- 30 Nakoniec, účastníci konania diskutovali o tom, či majú pre rozhodnutie v tejto veci význam najmä tieto rozsudky: z 27. apríla 1995, AAC a i./Komisia, (T-442/93, Zb. s. II-1329) a ASPEC a i./Komisia, (T-435/93, Zb. s. II-1281); z 22. októbra 1996, Skibsværftsforeningen a i./Komisia, (T-266/94, Zb. s. II-1399); z 5. novembra 1997), Ducros/Komisía, (T-149/95, Zb. s. II-2031); z 15. septembra 1998, BP Chemicals/Komisía, (T-11/95, Zb. s. II-3235), ako aj z 5. decembra 2002, Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum/Komisía, (T-114/00, Zb. s. II-5121).

Posúdenie Súdom prvého stupňa

- 31 Keďže napadnuté rozhodnutie nie je adresované žalobcom, môže sa v zmysle článku 230 štvrtého odseku ES považovať táto žaloba za prípustnú len vtedy, keď sa toto rozhodnutie žalobcov priamo a osobne týka.

- 32 To, že sú žalobcovia priamo dotknutí, vyplýva z toho, že tým, že napadnuté rozhodnutie určité platby nepovažuje za štátnu pomoc, má voči nim priame účinky (pozri analogicky rozsudok Ducros/Komisía, už citovaný, bod 32).

- 33 Pokiaľ ide o otázku, či sú žalobcovia dotknutí osobne, môžu podľa ustálenej judikatúry subjekty, ktorým rozhodnutie nie je určené, tvrdiť, že sa ich osobne týka, iba ak má toto rozhodnutie pre nich účinky z dôvodu určitých vlastností, ktoré sú pre nich charakteristické, alebo skutkových okolností, ktoré ich odlišujú od všetkých ostatných osôb, a tým ich individualizujú obdobným spôsobom ako subjekt, ktorému je rozhodnutie určené (rozsudok Súdneho dvora z 15. júla 1963, Plaumann/Komisía, 25/62, Zb. s. 197, 223 a rozsudok BP Chemicals/Komisía, už citovaný, bod 71).
- 34 Keďže bolo napadnuté rozhodnutie prijaté po ukončení formálneho vyšetrovacieho konania podľa článku 88 ods. 2 ES, je potrebné poukázať na to, že podľa judikatúry sa také rozhodnutie osobne týka podnikov vtedy, keď tieto podali sťažnosť, ktorá viedla k začatiu tohto konania, a keď boli vypočuté ich pripomienky, ktoré ovplyvnili priebeh konania, ale to len vtedy, ak sa ich postavenia na trhu podstatne dotklo opatrenie, ktoré je predmetom uvedeného rozhodnutia (rozsudok Súdneho dvora z 28. januára 1986, Cofaz a i./Komisía, 169/84, Zb. s. 391, body 24 a 25 a rozsudok BP Chemicals/Komisía, už citovaný, bod 72).
- 35 Podmienky stanovené touto judikatúrou nie sú v predmetnej veci splnené, pretože žiadny zo žalobcov nedal Komisii podnet na začatie správneho konania, ani v jeho rámci nepredložil pripomienky, ktoré by ovplyvnili jeho priebeh.
- 36 Podnik však môže, hoci v správnom konaní pred Komisiou nehral aktívnu úlohu, iným spôsobom preukázať, že je osobne dotknutý (rozsudok BP Chemicals/Komisía, už citovaný, bod 72 a v ňom uvedená judikatúra), musí však v každom prípade preukázať, že opatrenie povolené napadnutým rozhodnutím bolo spôsobilé podstatne ovplyvniť jeho postavenie na príslušnom trhu.

- 37 Takéto podstatné ovplyvnenie nie je dané už samotnou okolnosťou, že predmetné rozhodnutie bolo spôsobilé mať určitý vplyv na súťažné vzťahy na relevantnom trhu a že dotknutý podnik sa nachádzal v súťažnom vzťahu s podnikom, ktorý mal z tohto rozhodnutia prospech (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora z 10. decembra 1969, Eridania a i./Komisia, 10/68 a 18/68, Zb. s. 459, bod 7). Preto nepostačuje, keď sa podnik odvoláva len na svoje postavenie konkurenčného podniku vo vzťahu k podniku, ktorý mal z predmetného opatrenia prospech, ale musí okrem toho preukázať aj rozsah zásahu do jeho postavenia na trhu (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora z 23. mája 2000, Comité d'entreprise de la Société française de production a i./Komisia, C-106/98 P, Zb. s. I-3659, body 40 a 41).
- 38 V predmetnom prípade treba konštatovať, že žalobcovia neuviedli nič, čo by mohlo preukázať osobitosť súťažného postavenia spoločností patriacich do skupiny DP: Deutsche Post Srl, Deutsche Post Global Mail GmbH a Danzas Italia SpA na talianskom trhu.
- 39 Čo sa týka žalobcu DHL, skutočnosť, že je menovite uvedený v poznámke pod čiarou na strane 40 napadnutého rozhodnutia, nepostačuje na preukázanie podstatného ovplyvnenia jeho súťažného postavenia. Komisia na uvedenom mieste len poukazuje na to, že na talianskom trhu jestvuje „určitý stupeň súťaže“ [*neoficiálny preklad*] a že sú „určité služby v Taliansku poskytované súkromnými podnikmi, z ktorých niektoré majú sídlo v iných členských štátoch“ [*neoficiálny preklad*]; v tejto súvislosti treba chápať poznámku Komisie, že „ako príklad kontrolovaných spoločností zo zahraničia... možno uviesť TNT a DHL“ [*neoficiálny preklad*]. Nič však neoprávňuje na to, aby sa z tejto pasáže urobil záver, že by boli opatrenia povolené v prospech PI napadnutým rozhodnutím podstatne ovplyvnili postavenie DHL na trhu.
- 40 Žalobcovia však tvrdia, že DHL patrí k „špičkovej skupine“ troch zahraničných podnikov, ktoré súťažia na trhu s prepravou expresných zásielok s PI. Na

preukázanie individualizácie DHL sa odvolávajú na skutočnosť, že ich podiel na trhu dosahoval roku 1998 8 % a roku 2001 6,6 %, pričom podiely PI na trhu v týchto rokoch dosahovali 14 % a 21,9 % (vrátane SDA z dôvodu majetkovej účasti).

- 41 Ako však PI oprávnene zdôrazňuje, na trhu vykonávali činnosť aj iné podniky, medzi nimi niektoré s väčším podielom na trhu ako DHL, menovite TNT (1998: 21 % a 2001: 18,5 %), UPS (1998: 15 %), Executive (1998: 8 % a 2001: 13,1 %) a Bartolini (2001: 22,4 %). Ináč, žalobcovia uviedli rovnaké čísla, pričom spomenuli aj ďalšie podniky (pozri body 23 a 26). Tieto číselné údaje nie sú sami osebe spôsobilé preukázať, že súťažné postavenie DHL bolo napadnutým rozhodnutím v porovnaní s postavením iných konkurentov PI podstatne ovplyvnené.
- 42 Navyše vyplýva z údajov PI ohľadne vývoja talianskeho trhu s expresnou poštou, že DHL dosiahol v rokoch 1994 až 1999 ročný nárast (23,9 %), ktorý prevyšoval tržný priemer (12,1 %), a že v rokoch 1998 až 2001 zvyšoval svoj obrat a podiel na trhu a dosiahol ročný nárast (20,3 %), ktorý prevyšoval tržný priemer (11,6 %) a ktorý bol dokonca nad hodnotou skupiny PI po prevzatí SDA (17,7 %).
- 43 Žalobcovia voči tomuto konkrétnemu a na situáciu DHL sa vzťahujúcemu prednesu len všeobecne namietali, že „jednostranné zvýhodnenie priameho konkurenta...

vedie nevyhnutne k ovplyvneniu postavenia na trhu priameho konkurenta tohto zvýhodneného podniku“. Nárast jeho podielu na trhu nevyklučuje jeho aktívnu legitímáciu..., ale len podčiarkuje jeho osobitné postavenie... na trhu a z toho vyplývajúcu aktívnu legitímáciu na zabránenie opatrení talianskeho štátu v prospech jedného konkurenta skresľujúceho súťaž“. Žalobcovia však nijak konkrétne nedoložili tvrdenia, že by sa súťažné postavenie DHL bez povolenia predmetných opatrení vyvíjalo podstatne lepšie.

- 44 Tým pádom žalobcovia nepreukázali, že opatrenia povolené napadnutým rozhodnutím boli spôsobilé podstatne ovplyvniť ich postavenie na predmetnom trhu. Na to nepostačovalo, že tieto opatrenia — rovnako ako každé finančné opatrenie jednostranne uprednostňujúce jeden podnik — boli v stave nejakým spôsobom ovplyvniť súťažné vzťahy na tomto trhu.

- 45 Tento výsledok nie je v rozpore s odôvodnením, ktorým Súd prvého stupňa v rozsudku Ducros/Komisia, už citovaný, vyhlásil za prípustnú žalobu, ktorá je podľa názoru žalobcov podobným prípadom ako tento vo veci samej. Na rozdiel od DP a DHL sa totiž žalobca Ducros sťažoval na pomoc, ktorá bola poskytovaná konkurentovi, a zúčastnil sa ako jediný podnik na správnom konaní (bod 35 uvedeného rozsudku). Navyše tu bola v tejto veci zvláštnosť v tom, že sa tržné podiely predmetných podnikov dali ťažko určiť (bod 38 uvedeného rozsudku). Konečne bola sťažnosť a následná žaloba Ducrosu spôsobená tou okolnosťou, že Ducros a príjemca predmetnej pomoci sa zúčastnili tej istej výzvy na predkladanie ponúk v rámci verejného obstarávania a zmluva sa uzatvorila s príjemcom tejto pomoci a nie s Ducrosom; táto verejná zmluva mala pre Ducros veľký význam,

pretože zodpovedala významnej časti jeho ročného obratu (body 4, 5 a 39 uvedeného rozsudku). Takéto špecifické príznaky, ktoré individualizovali Ducros, v predmetnej veci u žalobcov chýbajú.

- 46 Keďže napadnuté rozhodnutie bolo vydané po ukončení formálneho vyšetrovacieho konania podľa článku 88 ods. 2 ES, je odkaz žalobcov na rozsudok Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum/Komisia, už citovaný (body 53 a 54) — podľa ktorého je žaloba združenia prípustná, keď sú medzi jej členmi priami konkurenti príjemcu spornej pomoci — bezpredmetný, lebo v tejto veci bolo sporné rozhodnutie vydané hneď po predbežnom preskúmaní. Žalobcovia sa teda nemôžu opierať o judikatúru, podľa ktorej, ak Komisia zistí v rámci predbežného preskúmania, bez toho, aby začala formálne vyšetrovacie konanie, že štátna pomoc je zlučiteľná so spoločným trhom, oprávnené osoby v zmysle článku 88 ods. 2 ES, ktoré požívajú záruky formálneho vyšetrovacieho konania, pokiaľ prebieha, musia byť považované za osobne dotknuté rozhodnutím obsahujúcim uvedené zistenie (rozsudok BP Chemicals/Komisia, už citovaný, body 82 a 89).

- 47 V každom prípade však žalobcovia neboli zbavení procesných práv garantovaných článkom 88 ods. 2 ES, pretože Komisia oprávnené osoby riadne vyzvala, aby v rámci formálneho vyšetrovacieho konania predložili svoje pripomienky. Žalobcovia sa však na tomto konaní napriek dvom výzvam zverejneným v *Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev* z 27. novembra 1998 (Ú. v. ES C 367, s. 5) a z 3. februára 1999 (Ú. v. ES C 28, s. 5) nezúčastnili. Konečne, samotná okolnosť, že žalobcovia sú oprávnené osoby v zmysle menovaného ustanovenia, nepostačuje na to, aby boli individualizovaní obdobným spôsobom ako adresáti napadnutého rozhodnutia (rozsudok BP Chemicals/Komisia, už citovaný, bod 73).

- 48 Na základe uvedeného možno konštatovať, že žalobcovia nedokázali preukázať, že sa ich napadnuté rozhodnutie osobne týka, t. j. že sa ich vo vzťahu k ostatným hospodárskym subjektom týka osobitným spôsobom, ako keby boli adresátmi rozhodnutia.
- 49 V dôsledku toho treba žalobu zamietnuť ako neprípustnú bez toho, aby sa muselo skúmať, či majú žalobcovia právny záujem na konaní.

O trovách

- 50 Podľa článku 87 ods. 2 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý nemal vo veci úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže žalobcovia nemali vo veci úspech, je opodstatnené rozhodnúť, že znášajú svoje vlastné trovy konania a sú povinní nahradiť trovy konania, ktoré vznikli Komisii, v súlade s jej návrhom. Keďže PI navrhla zaviazať žalobcov na náhradu trov konania spojených so vstupom vedľajšieho účastníka do konania, je ďalej opodstatnené zaviazať ich na náhradu trov konania, ktoré vznikli tomuto vedľajšiemu účastníkovi konania.

•

- 51 Podľa článku 87 ods. 4 rokovacieho poriadku členské štáty, ktoré vstúpili do konania, znášajú svoje vlastné trovy konania. Z tohto dôvodu znáša Talianska republika svoje vlastné trovy konania.

Z týchto dôvodov

SÚD PRVÉHO STUPŇA (druhá rozšírená komora)

nariadil:

1. **Žaloba sa zamieta ako neprípustná.**
2. **Žalobcovia znášajú svoje vlastné trovy konania a sú povinní nahradiť trovy konania, ktoré vznikli Komisii a Poste Italiane SpA. Talianska republika znáša svoje vlastné trovy konania.**

V Luxemburgu 27. mája 2004

Tajomník

H. Jung

Predseda komory

J. Pirrung